

[Krag.]

større Omfang, hvis Regeringen stadig støtter Opretholdelsen af Driftsudgifter, af Løn- og Arbejdsvilkaar, som mindsker Erhvervenes Rentabilitetsmuligheder, saa er Konsekvensen den, at Kronen tyndslides til ubodelig Ulykke og Skade for Samfundet, og den voksende Skattebyrde vil fuldbyrde Ødelæggelsesværket for alle Erhverv, saaledes som det nu er Tilfældet med Landbruget.

Der er ingen her — og det vil jeg sige ogsaa i denne Forbindelse, fordi dette Spørgsmaal er fremdraget i Tilknytning til Spørgsmaalet om Ejendomsskatternes Nedsættelse —, der er ingen, der underkender Betydningen af Opretholdelsen af vor Krone i Tilknytning til Sterling; at vi vedblivende kan betragtes som henhørende til Sterlinglandene, som man siger det med et nyt Ord, det kan i Fremtiden faa uvurderlig Betydning for os, og jeg er ikke uenig med den højtærede Finansminister i den Skildding af de Ulykker, som et voldsomt Kronefald medfører, som den højtærede Minister gav her i Tinget forleden Dag; jeg kan i det væsentlige tiltræde disse Betragtninger.

Men hvis vi opspiser vore Værdier, hvis vi stadig bruger mere offentligt og privat, end vort Samfunds Indkomster tillader, hvis vi samtidig — og det vil jo ske, og det maa vel ske, under Hensyn til Umuligheden af at opretholde den hidtidige Kreditindskrænkningspolitik —, hvis vi samtidig øger Omsætningsmidlernes Masse, medens der stadig bliver mindre og mindre Kapital at omsætte, fordi den gaar ind i Forbruget, saa er det klart, saa falder Omsætningsmidlet i Pris, saa har vi Inflationen.

Og saa er det vi hævder, at saa nytter det ikke, at man stadig rent formelt noterer Kronen i 18,16. Thi hvad vil det under saadanne Forhold betyde? Det vil kun betyde en yderligere voldsom Forøgelse af Trykket paa de eksporterende Erhverv. Thi naar i Husholdning og Bedrift den lave Krone, som Sterlingkronen allerede er i Øjeblikket paa det hjemlige Marked, omsættes til en væsentlig lavere, er det klart, at deraf følger et øget Tryk paa de eksporterende Erhverv.

Vor Berettigelse til at opretholde Kursen 18,16 paa Sterling afhænger udelukkende af, om vi fører en Udgifts- og Forbrugs- politik, som sikrer Paritet mellem Kronens Købeevne paa det danske Marked og Sterlings Købeevne paa det engelske. Vi ved, hvad det er for en Politik, den nuværende engelske Regering fører og har ført for at

fastholde Sterlingen under de nuværende Forhold; det er en Udgiftsnedsættelsespolitik med det Formaal at tilvejebringe Balance paa Budgettet og at gennemføre betydningsfulde Foranstaltninger ogsaa til at sikre Balance i Handelsomsætningen. Hvis vor Regering ikke vil føre en saadan Politik til Paritetens Opretholdelse — og her kommer jo ogsaa Spørgsmaalet om Lettelse af Erhvervslivets Byrder og Udgifternes Nedsættelse frem i første Række —, hvis Regeringen ikke vil føre en Politik, som medvirker til, at det private Erhvervslivs Driftsudgifter kan sænkes, og en Politik, som ogsaa sikrer den saakaldte passive Kapitals Udbyttekravs Nedsættelse — og Bidraget til en saadan Politik gennem Billigheden af det kommunale Laan, som Hovedstaden nylig har tilvejebragt, er af saare negativ Art —, hvis man ikke vil bidrage til en saadan Politik og genskabe Rentabilitetsmuligheden og bidrage til Hævdelse af Konkurrenceevnen, ja, saa kan man nok saa meget notere 18,16 for Sterling, Konsekvensen vil blive, at det gaar galt, og saa vil det gøre ondt meget værre, naar vi ikke vedkender os Faktum og tilvejebringer en reel Kronekurs.

Det er dette, Venstre har villet sige, og som jeg ogsaa her har sagt; men jeg understreger det saa stærkt, som det i det hele taget er muligt, at dette har intet som helst med Kravet om en voldelig Nedsættelse af Kronekursen at gøre. Tværtimod, det er Kravet om Foranstaltninger fra Regeringens Side til Kronekursens Opretholdelse og til Udligning af de to Pristal, hvormed alle eksporterende Erhverv arbejder indadtil og udadtil, og det er Paapegningen af, at det er Regeringens Pligt at føre en saadan Politik, saaledes at Etiketten 18,16 ikke dækker over et Hulrum, men over en Realitet, et uomstødeligt Faktum.

Og nu kan den højtærede Finansminister nok saa meget hævde, som han gjorde forleden Tirsdag; at Værdifordelingen i Samfundet intet betyder i valutamæssig Henseende. Vi hævder, at det er afgørende i denne Situation, om Fordelingen er en saadan, at den opretholder og stimulerer et samlet Samfundsforbrug, offentligt og privat, som overstiger Indtægterne, eller om Fordelingen er en saadan, at den sætter Forbruget i Forhold til Indtægterne, sætter det mest mulige til produktive Formaalets Fremme.

Det er en saadan Politik, vi er Talsmænd for, i Dag som i svunden Tid, det er en saadan Politik, som efter vor sikre Overbevisning er Betingelsen for, om vi skal komme